

BIULETYN

Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Krakowie - Kurdwanowie

XVI NIEDZIELA ZWYKŁA

**OTO MI BÓG DOPOMAGA, PAN PODTRZYMUJE ME
ŻYCIE. BĘDĘ CI CHĘTNIE SKŁADAĆ OFIARĘ
I SŁAWIĆ TWE DOBRE IMIĘ.**

18.07.2021
Nr 29/99/2021

LITURGIA I SŁOWO BOŻE NA NIEDZIELĘ

PIERWSZE CZYTANIE

Bóg sam ustanowi pasterzy (Jr 23, 1-6)

Czytanie z Księgi proroka Jeremiasza

Pan mówi: „Biada pasterzom, którzy prowadzą do zguby i rozpraszą owce mojego pastwiska”.

Dlatego to mówi Bóg Izraela, o pasterzach, którzy mają paść mój naród: „Wy rozproszyliście moją trzodę, rozpedziliście i nie zatroszczyliście się o nią; oto Ja się zatroszczę o nieprawość waszych uczynków”.

Ja sam zbiorę resztę swego stada ze wszystkich krajów, do których je wypędziłem. Sprowadzę je na ich pastwisko, by miały coraz liczniejsze potomstwo. Ustanowię zaś nad nimi pasterzy, by je paśli; i nie będą się już więcej lękać ani trwożyć, ani trzeba będzie szukać którejkolwiek.

Oto nadejdą dni, kiedy wzbudzę Dawidowi Odrośl sprawiedliwą. Będzie panował jako król, postępując roztropnie, i będzie wykonywał prawo i sprawiedliwość na ziemi. W jego dniach Juda dostąpi zbawienia, a Izrael będzie mieszkał bezpiecznie. To zaś będzie imię, którym

go będą nazywać: «Pan naszą sprawiedliwością»”.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Pan mym pasterzem, nie brak mi niczego

Pan jest moim pasterzem,
niczego mi nie braknie.

Pozwala mi leżeć
na zielonych pastwiskach.

Pan mym pasterzem, nie brak mi niczego

Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę
odpocząć,

orzeźwia moją duszę.

Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach
przez wzgląd na swoją chwałę.

Pan mym pasterzem, nie brak mi niczego

Chociażbym przechodził przez ciemną
dolinę,

zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną.

Kij Twój i laska pasterska
są moją pociechą.

Pan mym pasterzem, nie brak mi niczego

Stół dla mnie zastawiasz
na oczach mych wrogów.
Namaszczasz mi głowę olejkami,
a kielich mój pełny po brzegi.

Pan mym pasterzem, nie brak mi niczego

Dobroć i łaska pójdą w ślad za mną
przez wszystkie dni mego życia
i zamieszkać w domu Pana
po najdłuższe czasy.

Pan mym pasterzem, nie brak mi niczego

DRUGIE CZYTANIE

Chrystus jednoczy ludzkość (Ef 2, 13-18)

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Bracia:

Teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy niegdyś byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa.

On bowiem jest naszym pokojem; On, który obie części ludzkości uczynił jednością, bo zburzył rozdzielający je mur -wrogość. W swym ciele pozbawił On mocy Prawo przykazań wyrażone w zarządzeniach, aby z dwóch rodzajów ludzi stworzyć w sobie jednego, nowego człowieka, wprowadzając pokój, i aby tak jednych, jak drugich znów pojednać z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, w sobie zadawszy śmierć wrogości.

A przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy są blisko, bo przez Niego jedni i drudzy w jednym Duchu mamy przystęp do Ojca.

Oto Słowo Boże.

SPIEW PRZED EWANGELIĄ

Alleluja, alleluja, alleluja

*Moje owce słuchają mojego głosu,
Ja znam je, a one idą za Mną.
Alleluja, alleluja, alleluja*

EWANGELIA

Jezus lituje się nad tłumem (Mk 6, 30-34)

Słowa Ewangelii według świętego Marka

Po swej pracy apostołowie zebrali się u Jezusa i opowiedzieli Mu wszystko, co zdziałali i czego nauczali. A On rzekł do nich: «Pójdźcie wy sami osobno na miejsce pustynne i wypocznijcie nieco». Tak wielu bowiem przychodziło i odchodziło, że nawet na posiłek nie mieli czasu.

Odplynęli więc łodzią na miejsce pustynne osobno. Lecz widziano ich odpływających. Wielu zauważyło to i zbiegli się tam pieszo ze wszystkich miast, a nawet ich uprzedzili. Gdy Jezus wysiadł, ujrzał wielki tłum i zdjęła Go litość nad nimi; byli bowiem jak owce nie mające pasterza. I zaczął ich nauczać.

Oto Słowo Pańskie.

Na kartach Pisma św. spotykamy często obraz – figurę pasterza. Również dzisiejsza liturgia słowa w dużej mierze koncentruje się na tej tematyce. Z jednej strony przedstawieni są nam pasterze obłudni jako ci, którzy nie spełniają posłannictwa zleconego im przez Boga, a z drugiej strony wyłania się nam figura nowego, dobrego pasterza, która stopniowo odnajdzie swe spełnienie w Jezusie z Nazaretu.

W pierwszym czytaniu z Księgi Proroka Jeremiasza Bóg rozpoczyna swą „mowę” od znamiennego: „Biada”. Słowo to zwykliśmy kojarzyć z sytuacją, w której przelała się miara wyrządzonego zła lub też gdy chcemy kogoś przestrzec przed jakimś czynem. Bóg zwraca się do pasterzy swego Narodu w następujących słowach: „Biada pasterzom, którzy prowadzą do zguby i rozpraszają owce mojego pastwiska – wyrocznia Pana”. Jest to więc konkretne oskarżenie: ci, którzy mieli przewodzić Narodowi, prowadzą go do zguby i rozpraszają go.

Szukając światła Bożego słowa na naszą codzienność, możemy z pewnością dostrzec pewne podobieństwo z dawnymi czasami Starego Testamentu. Oczywiście, najłatwiej byłoby nam wykrzyknąć nasze „biada” wobec naszych współczesnych pasterzy, którzy są powołani, aby przewodzić naszym losom. Na pierwszy rzut oka może się wyłonić oskarżenie wobec klasy politycznej naszej Ojczyzny. Ostatnie miesiące dostarczają nam przecież bardzo dużo przykładów demoralizacji władzy. Wszystko to jakoś w nas uderza i rzeczywiście, jeśli chodzi o płaszczyznę polityczną, możemy czasem czuć się jak owce pozostawione same sobie.

Innym oskarżeniem może być to wysuwane przeciwko pasterzom Kościoła. Zwłaszcza jeśli informacje o życiu naszej wspólnoty czerpiemy z wrogich Kościołowi źródeł. Zawsze przecież znajdzie się coś, czym można w takich pasterzy uderzyć po to, by rozproszyć się owce. A nawet jeśli nasze pretensje wobec pasterzy byłyby uzasadnione, to dojrzałą postawą jest rozmowa, wyłożenie swoich obaw czy zastrzeżeń wobec sprawowanej przez nich władzy. Wydaje się jednak, że do takiej postawy niestety wciąż nie dorośliśmy.

Słowo Boże jednak zawsze w pierw kieruje swoje światło, aby rozjaśnić naszą osobistą rzeczywistość. I może się okazać, że owo „biada” jest skierowane również do nas. Owszem, może nasze bycie pasterzami realizuje się w sposób nieproporcjonalny do tych, którzy nami przewodzą, ale czy nie jest tak, że Bóg również w nasze ręce złożył władzę i losy innych osób? Widać to doskonale na płaszczyźnie rodzinnej, kiedy to w rodzicach ma się objawiać figura pasterska wobec swoich dzieci. W ilu to naszych rodzinach dokonuje się to „prowadzenie do zguby” i „rozproszenie”, o których wspomina Jeremiasz? W ilu to rodzinach zwyciężają osobiste interesy, egoizm? Bycie pasterzem dla własnej rodziny, to posługiwanie Bożemu pasterzowaniu, to odzwierciedlanie w sobie oblicza dobrego pasterza, który prowadzi jako pierwszy swe owce (ponieważ zna drogę), który osłania je sobą, a gdy zajdzie potrzeba, przyjmuje na siebie ciosy i oddaje życie.

Spójrzmy również na inny wymiar naszego życia, czyli relacje w pracy. Jeśli ten, kto pełni funkcję kierowniczą i jest chrześcijaninem, to pozwoli, aby i w nim odbijało się

oblicze dobrego pasterza. Mając relację z Bogiem, nigdy nie pozwoli się uwieść pokusie władzy, dominacji, wyzysku. Będzie zawsze szukał dobra tych, których mu powierzono. Owszem, będzie i sprawiedliwy i konsekwentny, będzie wymagający i, gdy trzeba, to karzący, ale zawsze z tym zatroskanym spojrzeniem pasterza.

Widzimy dalej w pierwszym czytaniu, że Bóg składa obietnicę nowych pasterzy, którzy będą paśli swoje owce (a nie siebie), będą zapewniali im bezpieczeństwo. Pasterzy, którzy będą przedkładali dobro innych ponad swoje własne.

Ewangelia dzisiejsza stanowi wspaniałą klamrę rozważań z Księgi Jeremiasza. Oto bowiem objawiła się zapowiadana „odrośl sprawiedliwa” w osobie Jezusa Chrystusa. Ten, w którym spełniają się obietnice proroków. Objawia się dobry pasterz, który przejmuje się losem maluczkich. Słyszymy, że Jezus, widząc wielki tłum, który przybył, aby go słuchać, lituje się nad nim i naucza go. Można nawet powiedzieć, że Jezus pragnął odrobiny odosobnienia, ludzie jednak dostrzegają go i zbiegają się w miejsce, w którym przebywa. W pewnym sensie więc ludzie ci „krzyżują” plany Jezusowi. Być może nie przewidywał tej nauki, chciał odpocząć, a jednak – zdjęty litością – kieruje do nich słowo. To również ważna cecha pasterza, który jest gotowy poświęcić swoje plany. Są momenty, kiedy trzeba odstawić na bok własne projekty, ponieważ zjawia się człowiek, który chce być wysłuchany czy też czeka na dobre słowo otuchy. Tylko ten będzie w stanie tak czynić, kto sam przebywa w relacji z Chrystusem, kto czerpie od niego natchnienie, daje się ogarnąć jego intuicją coraz bardziej odbijając w sobie twarz dobrego pasterza.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Kalendarz liturgiczny:

Wtorek – Wspomnienie błogosławionego Czesława

Czwartek – święto św. Marii Magdaleny

Piątek – święto św. Brygidy, zakonnicy, patronki Europy

Sobota – Wspomnienie św. Kingi, dziewicy.

2. We wtorek różaniec za zmarłych wypominanych w naszym kościele o godz. 17:30 i Msza św. w ich intencji.

3. We czwartek nabożeństwo do św. Rity po Mszy św. wieczornej, poświęcenie róż i błogosławieństwo relikwiami świętej. Prośby i podziękowania do św. Rity można składać do skrzynki intencji.

Parafia Rzymskokatolicka pw. Podwyższenia Krzyża Świętego

w Krakowie – Kurdwanowie

adres: ul. W. Witosa 9, 30-612 Kraków; **tel.** 12 6544569; 797624306

www.parafiakurdwanow.pl